

Ima a bölcsességért — a Példabeszédek alapján

Uram, **bölcsességért** kiáltok, és az értelemért az én szavamat felemelem. Keresem azt, mint az ezüstöt, és mint a kincset kutatom azt. Ezért megértem az Úrnak félelmét, és az **Istennek ismeretére** eljutok. Mert az Úr ad **bölcsességet**, az Ő szájából **tudomány** és **értelem** származik. Az igazaknak valóságos jót rejtegetsz, pajzst a tökéletesen járóknak. Megőrzöd az igazságnak útjait és kegyeltjeidnek útját megtartod. Megértem az igazságot és a törvényt és a becsületességet és minden jó utat, mert **bölcsesség** megy az én elmémbe, és a **tudomány** az én lelkemben gyönyörűsége. **Meggondolás** őrködik felettem, **értelem** őriz engem, hogy megszabadítson engem a gonosznak útjától, és a gonoszságszóló férfiútól. (Péld. 2,3–12.)

Uram, a Te **tanításodról** el nem felejtkezem, és a Te parancsolataidat megőrzöm az elmémben, mert napoknak hosszú voltát, és sok esztendő életet és békességet hoznak nekem bőven. Az irgalmasság és igazság nem hagynak el engem, mert nyakamba kötöm azokat, és beírom azokat a szívem táblájára. Így nyerek kedvességet és jó értelmet Istennek és embernek szemei előtt. (Péld. 3,1–4.)

Boldog vagyok, mert megnyertem a **bölcsességet**, és **értelmet** szereztem az Úrtól. Minden Te gyönyörűséged nem hasonlíthatók az ezüst megszerzéséhez és a kiásott arany jövedelméhez. Napoknak hosszúsága van jobbdon, balodon gazdagság és tisztesség. Útjaid gyönyörűséges utak, és minden ösvényeid békesség. (Péld. 3,13–17.)

Az Úr **bölcsessége** nem távozik el az én szemeimtől, megőrzöm az igaz **bölcsességet** és a **meggondolást**. Bátor-sággal járom az én utamat, és az én lábamat meg nem ütöm.

Mikor lefekszem, nem rettegek, hanem lefekszem, és gyönyörűséges lesz az én álmom. Nem félek a hirtelen való félelemtől, és a gonoszok pusztításától, ha eljő; mert az Úr az én bizodalمام és megőrzi az én lábamat a fogságtól. Az igazakkal van az Úr titka, és az igazaknak lakhelyét megáldja. Az Úr a szelídeknek kedvességet ad, a **bölcsek** pedig tisztességet örökölnék. (Péld. 3,21. 23–26. 32–35.)

Bölcsséget szerzek, **eszességet** szerzek; nem felejtkezem el, sem el nem hajlok az Úr szájának beszédeitől. (Péld. 4,5.)

Ád az Úr az én fejemnek kedvességnek koszorúját; igen szép ékes koronát ad nékem. (Péld. 4,9.)

Bölcesség útjára tanítalak téged — szól az Úr — vezetlek téged az igazság ösvényein. Így mikor jársz, semmi nem szorítja meg a te járásodat; és ha futsz, nem ütközik meg. Az én utam az igazak ösvénye, olyan, mint a hajnal világossága, **minél tovább haladok az úton, annál világosabb leszek, a teljes délig.** (Péld. 4,11. 12. 18.)

Uram, a Te **bölcsségedre** figyelmezek, a Te **értelmedre** hajtom fülemet, megtartom a **meggondolást**, és a **tudományt** az én ajkaim megőrzik. (Péld. 5,1. 2.)

Kiált felém a bölcesség, és az értelem kibocsátja felém az ő szavát. (Péld. 8,1.)

Nekem kiált az Úr, és az Úr szava a fiaimhoz van. Meghallom az eszességet és eszembe veszem az értelmet, mert jeles dolgokat szól az Úr, és az Ő szájának felnyitása igazság. Mert igazságot mond ki az ínye, igaz az Ő szájának minden beszéde. (Péld. 8,4–8.)

Vegyétek az én **tanításomat**, és nem a pénzt, mert jobb a **bölcesség** a drágagyöngyöknél. Enyém a **tanács** és a **valóság**, én vagyok az **eszesség**, enyém az **erő.** (Péld. 8,10. 11. 14.)